

Kompedal paa Viborg Distrikt udgaar. Naar Udvalget har nægtet at gaa med til denne Bevilling, er det, fordi vi anser den Maade at anskaffe Drivkraft paa for at være uheldig, navnlig da Vindmotoren kun skal benyttes til Tærskning og Hakkelse-skæring. Det er nemlig noget, vi kender saa godt, at man ude paa Landet gaar bort fra Vindmotorerne. Denne Kraft er usikker, i stille Vejr kan Motoren ikke bestille noget, undertiden i 14 Dage og læn- gere Tid, og kommer der saa en Dag med tilstrækkelig Vind, præsterer den en meget usikker eller i alt Fald meget ujævn Kraft. Derfor egner disse Motorer sig ikke godt til at trække Tærskemaskiner, og en Mængde af dem er heller ikke stærke. Det er ikke saa sjældent, at de i stærk Storm knækker og vælter. Resultatet har da ogsaa været, at en Mængde Landmænd i de senere Aar er gaaet bort fra dem. Mange af dem er solgte, nogle som gammelt Jern, og man har anskaffet anden Drivkraft. Navnlig er der anskaffet en Mængde Petroleumsmotorer. Det kan selvfølgelig ikke lade sig gøre i Øjeblikket at benytte Petroleum. Det sidste Par Aar har man ikke kunnet faa Petroleum til disse Motorer, men den Tid kan jo komme igen. Men her drejer det sig om et Skovfogedsted, og der findes Heste. Jeg anser det derfor for rigtigt, at der anlægges en Hestegang. Det er en solid og billig Kraft, der kan bruges til enhver Tid. Nu ved jeg godt, at der i Anmærkningerne gøres gældende, at det er vanskeligt at anlægge en Hestegang der- over, men det tror jeg ikke er helt rigtigt, naar Villien er til Stede, vil man nok kunne finde Plads til en Hestegang.

Der er under § 1 anført nogle Samraad, som jeg kort vil omtale. Under Nr. 2 i Betænkningen er nævnt et Samraad angaaende Forpagningsvilkaarene for Østersfiskeriet i Limfjorden. Som ærede Medlemmer vel erindrer, blev der i 1914 sluttet en ny Kontrakt med Forpagterne af Østersfiskeriet i Limfjorden, en Kontrakt, der skulde gælde indtil 1923. Den faste Forpagningsafgift blev fastsat til 145,000 Kr., og saa skulde Forpagterne være forpligtede til at opfiske mindst 3 Millioner Salgsøsters. Dernæst fik de Ret til at opfiske indtil 6 Millioner Stykker aarlig mod at erlægge en Afgift af $\frac{1}{2}$ Øre pr. Stk. for de Østers, der blev opfisket over 4 Millioner. Endvidere blev de forpligtede til under Landbrugsministerens Kontrol at anvende en Sum af i alt 200,000 Kr. til en mere rationel Driftsmaade. Der

er nu for dette Fiskeri opstaaet meget store Vanskeligheder, særlig paa Grund af Mangel paa Petroleum til Drift af Motorbaadene, og det har derfor vist sig nødvendigt at foretage visse Ændringer i Kontrakten. Da der under Nr. 1 i Betænkningen er gjort Rede for disse Ændringer, skal jeg ikke komme ind derpaa, men selve Samraadet er nærmest holdt for at gøre opmærksom paa, at Ministeren bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der ikke tages en høj Pris for de Østers, der sælges til Benyttelse her i Danmark. For dem, der sælges ud af Landet, kan man selvfølgelig tage den Pris, man kan opnaa, men disse Østers bør ikke herhjemme fordyres i alt for høj Grad. Ganske vist er det ikke fattige Folk, der spiser Østers, saa det spiller ingen Rolle, om Folk skal give en ordentlig Pris for dem, men der er ingen Mening i, at Køberne skal udnyttes i alt for høj Grad.

Under Nr. 3 i Betænkningen er omtalt et Samraad om Skovning i Statens Skovdistrikter. Under den Mangel paa Brændsel, som hersker her i Landet paa Grund af de knappe Tilførsler af og de meget høje Priser paa Kul, er det klart, at vi maa være glade over, at der her i Landet findes Brændsel endog i stor Udstrækning, ikke alene i vore Skove, men navnlig i vore Moser. Det gælder om, at disse Kilder udnyttes i saa stort Omfang som muligt, og da Staten ejer mange og store Skovstrækninger, har vi ønsket nogle yderligere Oplysninger angaaende Brænde- hugsten i vore Skove, navnlig i den Vinter, hvori vi nu befinder os. Det vil have stor Betydning, ikke blot for Fremskaffelsen af Brændsel, men ogsaa for Tilvejebringelsen af Arbejde til de mange arbejds- løse, at Hugsten fremmes i saa stort Omfang, som det overhovedet er muligt og forsvarligt af Hensyn til Skovene, thi her er der selvfølgelig ogsaa en Grænse, som man ikke kan eller bør overskride, idet Skovene ikke maa ødelægges. Af de ind- hentede Oplysninger fremgaar det, at der i Vinter indtil 1. April vil blive hugget dobbelt saa meget som den gennemsnitlige Hugst i de sidste 3 Aar. Jeg har en Liste over, hvorledes Hugsten fordeler sig paa de enkelte Skovdistrikter. Med den Mængde, der er hugget i Sommer, og alt det, der nu vil blive hugget i Vinter, vil Brænde- hugsten i Statens Skove i indeværende Finansaar løbe op til omtrent 500,000 Rum- eller Kubikmeter.

Det tredie Samraad er opført under